

Arrest

nr. 286 829 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. SWELDENS
Lange Elzenstraat 44
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten van 29 september 2021.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. SWELDENS in opvolging van advocaat B. VANMARCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE MAERTELAERE, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 28 oktober 2014 een verzoek om internationale bescherming. Op 11 februari 2015 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een beslissing tot weigering van vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nummer 148.385 van 23 juni 2015 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 8 juli 2015 diende verzoeker een nieuw verzoek in om internationale bescherming. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen nam op 2 oktober 2015 een beslissing tot weigering van inoverwegingname.

1.3. Op 3 augustus 2016 verzocht Polen België om verzoeker over te nemen in het kader van de Dublin III-Verordening. België verklaarde zich op 12 augustus 2016 akkoord met de overname. Verzoeker werd op 6 september 2016 overgedragen aan de Belgische overheid.

1.4. Op 7 september 2016 diende verzoeker voor de derde maal een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 september 2016 weigerde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen het verzoek in overweging te nemen.

1.5. Op 16 maart 2018 vroegen Duitse autoriteiten aan België om verzoeker over te nemen op grond van de Dublin III-Verordening. De Belgische autoriteiten verklaarden zich akkoord op 28 maart 2018. De overdrachtstermijn werd verlengd tot 25 oktober 2019.

1.6. Op 21 juni 2018 werd verzoeker aangetroffen in het Rijk. Er werd hem op 22 juni 2018 een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

1.7. Op 25 juni 2018 diende verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 5 juli 2018 verklaarde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen dit verzoek ontvankelijk. Op 9 augustus 2018 weigerde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de asielaanvraag in overweging te nemen.

1.8. Op 29 september 2021 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van een jaar voor feiten als *“belaging, diefstal met geweld, vrijwillige slagen en verwondingen, onwettige vrijheidsberoving en aantasting van de eerbaarheid”*.

1.9. Op 29 september 2021 werd een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de thans bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Aan de Heer die verklaart te heten:

Naam: J.

Voornaam: T.

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: G.

Nationaliteit: P.

alias: J. I., T., geboren op (...) te I., onderdaan van P.

wordt het bevel gegeven onmiddellijk het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna ‘de wet’) en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

☐ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldige verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

☐ *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.*

Op 29.09.2021 heeft betrokkene een niet definitieve veroordeling opgelopen van 1 jaar gevangenisstraf met 5 jaar probatieuitstel uitgezonderd de voorhechtenis door de Correctionele rechtbank van Antwerpen voor belaging, diefstal met geweld of bedreiging, opzettelijke slagen en verwondingen, wederrechtelijke vrijheidsberoving door particulier, aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een meerderjarige, aan (ex-)partner, onrechtmatig binnendringen in bewoond pand met behulp van geweld of bedreigingen.

Uit het aanhoudingsmandaat blijkt dat betrokkene zijn ex-partner zou geslagen hebben. Hij zou haar tegen haar wil op haar appartement hebben vastgehouden. Hij zou haar GSM hebben ontvreemd en haar broek hebben willen uittrekken omdat hij seks met haar wilde. Hij zou haar ook gekust hebben terwijl zij dat niet wilde. Voor zover de feiten bewezen zouden zijn getuigen ze van een verregaande normvervaging en een zeer groot gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van het slachtoffer.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/13

Betrokkene ondertekende het ontvangstbewijs van de vragenlijst hoorplicht in de gevangenis van Antwerpen op 29.09.2021. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn/haar dossier kenmerken toen hem/haar de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn/haar belangen op te komen en zijn/haar standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. Betrokkene verklaarde op 21.06.2018 aan de politie dat hij sinds december 2013 in België verblijft; dat hij in België verblijft omdat hij het hier leuk vindt en omdat hij problemen heeft met zijn familie in Pakistan; dat zijn vader hem niet meer accepteert in Pakistan omdat hij veel Westerse gebruiken heeft; dat hij in Duitsland en Polen een asielaanvraag heeft ingediend; dat hij niet aan een ziekte lijdt die hem belemmert om te reizen; dat hij geen duurzame relatie of kinderen heeft in België. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene op 28.10.2014 een eerste asielaanvraag heeft ingediend in België. Op 11.02.2015 kreeg hij de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming van het CGVS. Deze beslissing werd bij arrest van 23.06.2015 bevestigd door RVV. Betrokkene diende op 08.07.2015 een tweede asielaanvraag in. Op 02.10.2015 kreeg hij de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Op 07.09.2016 diende hij een derde asielaanvraag in. Op 28.09.2016 kreeg hij de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Betrokkene diende op 25.06.2018 een 4de asielaanvraag in. Op 08.08.2018 kreeg hij de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Deze beslissing werd bij arrest van 04.09.2018 bevestigd door de RVV. Betrokkene diende eveneens asielaanvragen in in Polen en Duitsland zonder resultaat. Gelet op voorgaande, wordt geen schending van de artikelen 8 en 3 EVRM aangenomen. Uit het aanhoudingsmandaat blijkt dat de ex-partner van betrokkene het slachtoffer was van zijn misdrijven. Niets wijst er echter op dat hij met deze persoon een gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM onderhoudt. In de gevangenis heeft betrokkene toelating gevraagd voor bezoek van zijn zus. Deze persoon heeft nog geen enkele keer van het bezoekrecht gebruik gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 07.07.2021 in België. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

8° Betrokkene heeft in het Rijk of in andere lidstaten meerdere verzoeken tot internationale bescherming en/of verblijfsaanvragen ingediend, die aanleiding hebben gegeven tot een negatieve beslissing. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene op 28.10.2014 een eerste asielaanvraag heeft ingediend in België. Op 11.02.2015 kreeg hij de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming van het CGVS. Deze beslissing werd bij arrest van 23.06.2015 bevestigd door RVV. Betrokkene diende op 08.07.2015 een tweede asielaanvraag in. Op 02.10.2015 kreeg hij de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Op 07.09.2016 diende hij een derde asielaanvraag in.

Op 28.09.2016 kreeg hij de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Betrokkene diende op 25.06.2018 een 4de asielaanvraag in. Op 08.08.2018 kreeg hij de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Deze beslissing werd bij arrest van 04.09.2018 bevestigd door de RVV.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Op 29.09.2021 heeft betrokkene een niet definitieve veroordeling opgelopen van 1 jaar gevangenisstraf met 5 jaar probatieuitstel uitgezonderd de voorhechtenis door de Correctionele rechtbank van Antwerpen voor belaging, diefstal met geweld of bedreiging, opzettelijke slagen en verwondingen, wederrechtelijke vrijheidsberoving door particulier, aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een meerderjarige, aan (ex-)partner, onrechtmatig binnendringen in bewoond pand met behulp van geweld of bedreigingen.

Uit het aahoudingsmandaat blijkt dat betrokkene zijn ex-partner zou geslagen hebben. Hij zou haar tegen haar wil op haar appartement hebben vastgehouden. Hij zou haar GSM hebben ontvreemd en haar broer hebben willen uittrekken omdat hij seks met haar wilde. Hij zou haar ook gekust hebben terwijl zij dat niet wilde. Voor zover de feiten bewezen zouden zijn getuigen ze van een verregaande normvervaging en een zeer groot gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van het slachtoffer.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij in de synthesememorie als volgt uiteenzet:

“SCHENDING VAN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT EN VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL ALS ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR

Verzoeker verkeert in een levensbedreigende gevaarssituatie bij terugkeer naar Pakistan.

Aan verzoeker komt de asielstatus toe, minstens subsidiaire bescherming.

Wie de asielstatus toekomt, kan niet uitgezet worden.

De bestreden beslissing heeft de potentiële verblijfsstatus van verzoeker geenszins geëvalueerd.

De beslissing stelt ondermeer als volgt:

‘Betrokkene ondertekende het ontvangstbewijs van de vragenlijst hoorplicht in de gevangenis van Antwerpen op 29.09.2021. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn/haar dossier kenmerken toen hem/haar de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn/haar belangen op te komen en zijn/haar standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. ’

Zo verzoeker desbetreffende vragenlijst voor ontvangst tekent per 29.09.2021, is verzoeker uiteraard geheel in de onmogelijkheid deze vragenlijst in te vullen voor datum van beslissingname in deze, zijnde eveneens 29.09.2021...

In casu werd onzorgvuldig gehandeld inzoverre aan verzoeker geheel niet de mogelijkheid geboden werd de vragenlijst naar behoren in te vullen.

Het feit dat deze vragenlijst niet (naar behoren) werd ingevuld, kan bijgevolg geenszins als motivering gelden voor het bevel om het grondgebied te verlaten.

De algemene beginselen van behoorlijke bestuur, meerbepaald materiële motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht, werden in casu geschonden.

Het middel is gegrond.

De beslissing stelt ondermeer als volgt:

'Op 29.09.2021 heeft betrokkene een niet definitieve veroordeling opgelopen van 1 jaar gevangenisstraf met 5 jaar probatieuitstel uitgezonderd de voorhechtenis door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen voor belaging, diefstal met geweld of bedreiging, opzettelijke slagen en verwondingen, wederrechtelijke vrijheidsberoving door particulier, aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een meerderjarige, aan (ex-) partner, onrechtmatig binnendringen in bewoond pand met behulp van geweld of bedreigingen.

Uit het aanhoudingsmandaat blijkt dat betrokkene zijn ex-partner zou geslagen hebben. Hij zou haar tegen haar wil op haar appartement hebben vastgehouden. Hij zou haar GSM hebben ontvreemd en haar broek hebben willen uittrekken omdat hij seks met haar wilde. Hij zou haar ook gekust hebben terwijl zij dat niet wilde. Voor zover de feiten bewezen zouden zijn getuigen ze van een verregaande normvervaging en een zeer groot gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van het slachtoffer.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. '

Initieel wordt hier correct gesteld dat verzoeker een niet definitieve veroordeling heeft opgelopen - rechtsmiddelen hiertegen staan bijgevolg nog open.

In dubio pro reo.

Het is niet correct hieruit definitief af te leiden dat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

In dubio pro reo.

Deze afleiding is onzorgvuldig en schendt het vermoeden van onschuld.

De algemene beginselen van behoorlijke bestuur, meerbepaald materiële motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht, werden in casu geschonden.

Het middel is gegrond."

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat, waar verzoeker een schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, de bestreden beslissing gesteund is op artikel 7, eerste lid, 1° en 3°, van de vreemdelingenwet. De feitelijke en juridische vaststellingen die aan de basis van deze motivering liggen worden door verzoeker niet betwist.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat bij het nemen van de bestreden beslissing gesteund wordt op een pertinent onderzoek van alle relevante elementen in de zaak.

Verzoeker betoogt in het middel dat hij in een levensbedreigende situatie van gevaar verkeert bij terugkeer naar Pakistan en dat de potentiële verblijfsstatus niet werd geëvalueerd. De Raad merkt op dat verzoeker in het verleden in België reeds vier verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend en dat deze verzoeken telkenmale werden geweigerd of niet in overweging werden genomen. Verzoeker voert in het kader van het huidige beroep geen enkel argument met betrekking tot een vrees of risico in het land van herkomst aan dat hij niet had kunnen aanvoeren in het kader van de verzoeken om internationale bescherming en waar de verwerende partij alsnog rekening had moeten houden.

In de mate verzoeker verwijst naar het verzoek om internationale bescherming dat hij op 6 oktober 2021 zou hebben ingediend, merkt de Raad op dat deze aanvraag dateert van na het bestreden bevel, zodat de verwerende partij niet kan worden verweten geen rekening hiermee te hebben gehouden. Artikel 52/3, § 3, van de vreemdelingenwet bepaalt voorts dat wanneer een vreemdeling op het moment van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming reeds het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel waaraan hij nog geen gevolg heeft gegeven, de uitvoerbaarheid van deze maatregel tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming wordt opgeschort. Het indienen van een verzoek om internationale bescherming heeft aldus geen invloed op de wettigheid van het bestreden bevel als zodanig.

Waar verzoeker aanvoert dat hem pas op 29 september 2021 een vragenlijst werd overhandigd, dit is op de dag waarop de bestreden beslissing zelf werd genomen, merkt de Raad op dat een schending van het recht om gehoord te worden pas aanleiding geeft tot nietigverklaring wanneer de verzoeker

elementen aanbrengt die hij dat kunnen aanvoeren en die een invloed konden hebben op de totstandkoming van de bestreden beslissing. Verzoeker brengt geen dergelijke elementen aan.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn correctionele veroordeling tot een jaar gevangenisstraf met vijf jaar uitstel niet definitief zou zijn, merkt de Raad op dat het enkele feit dat er op het ogenblik van de bestreden beslissing nog een rechtsmiddel openstond, niet betekent dat er geen risico voor de openbare orde kan worden vastgesteld. De bestreden beslissing beperkt zich niet tot een loutere verwijzing naar deze veroordeling, maar weegt ook de feiten af in het licht van de openbare orde. De Raad merkt ook op dat verzoeker de feitelijke elementen niet betwist. Ter terechtzitting uitdrukkelijk gevraagd of er beroep of verzet werd aangetekend tegen het vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen van 29 september 2021, blijft de advocaat van verzoeker bovendien het antwoord schuldig. Verzoeker toont aldus niet aan dat de verwerende partij zich zou hebben gebaseerd op onjuiste gegevens of een onzorgvuldig onderzoek van alle elementen van de zaak.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT